Bibeln måste få vara vägledande!

Spara som PDF

Skrivet av Lennart - 27 september, 2011 - 21:08

Jag får ibland epost från personer som är väldigt kritiska till den kritiska inställning som jag har till sådant som jag kallar för ”falsk karismatik” - och annat också för den delen. Ordet ”karismatisk” härstammar förresten från grekiskans *charis* som framför allt betyder ”nåd”. När vi därför talar om äkta ”karismatik” i kristenheten så handlar det om de andliga gåvor som Gud ger oss av nåd, alltså de andliga nådegåvor som Paulus bl.a. nämner i 1 Kor 12. Dessa är jag så klart inte motståndare till!

Flera av dessa kritiker som hör av sig är ofta uppjagade över att jag anser att många av de ”karismer” som vi ser i kristenheten – men som vi inte ser röken av i Bibeln – är falska. Jag får t.ex. frågor som: *”Vad i andedopet motsäger att folk kan ligga på marken och sprattla, gråta, jubla, skrika etc?”* Men resonerar man så, kan man även undra över om det var fel med det som skedde i den svenska Korpelarörelsen på 1930-talet. Från att ha varit en gren av laestadianismen urartade det hela till mer och mer extatiska möten. Till slut innehöll deras möten en slags ”ritual” där kvinnorna lade sig nakna på golvet och männen sedan rullade över kvinnorna. Med samma logik kan man då fråga sig: *”vad i andedopet motsäger sådana religiösa yttringar?”*.

Skall alltså vi människorna själva bedöma vad som är andligt, så kommer vi att dra gränserna precis där det passar oss själva. Det finns då ingen yttre gräns för dårskaperna, och det såg vi inte bara i Korpelarörelsen utan även i Toronto, Lakeland osv. När det gäller andliga yttringar (och egentligen allt i livet) måste Bibeln få vara vägledande, för annars hamnar vi oundvikligen fel. Hittar vi inte ett stöd i Bibeln för vissa speciella andliga yttringar, så skall vi rata dessa yttringar. Jag vill inte se Bibeln som en manual, men i sådana här fall måste den få vara Guds vägledande ord till oss.

Det duger alltså **inte** att resonera så här: ”*Men Bibeln säger ju inte emot att någon kan skälla som en hund när den Helige Ande blir utgjuten. Det kan ju faktiskt vara från Gud*.” Resonerar man på ett sådant sätt kan man addera vad som helst till Bibeln. Man måste istället tänka från andra hållet: *”Var i Bibeln ser jag att Gud gör så här?”*. Finner jag då inget stöd så ratar jag det säkrast.

Nu måste jag nyansera det här och säga att Bibeln så klart ger utrymme för mycket frihet i våra liv, och även när det gäller vår andlighet. Men det jag hittills tagit upp är främst med syfte på särskilda andliga yttringar och manifestationer. När det sedan t.ex. gäller hur vi delar med oss av vår tro måste vi tillåta oss att färga det hela på vårt personliga sätt. Här avser jag t.ex. hur man väljer att vittna och förkunna evangeliet. Kanske jag hellre sjunger andliga sånger, och då väljer jag kanske en musikstil som jag tycker är passande för tillfället, osv. Det här kan även gälla vårt eget sätt att be och att lovsjunga. Inom detta skall vi också vara öppna för Guds Andes direkta ledning.

MEN, både när det gäller andliga yttringar och manifestationer samt vårt sätt att uttrycka och förmedla vår tro, så finns det ändå vägledning i Bibeln som måste få vara med och sätta ramarna för hur det här skall få ta sig uttryck. Annars kommer det förr eller senare att spåra ur; det har vi sett massor av exempel på genom hela den kristna historien. Jag vill därför lyfta fram några Bibelord som ger en tydlig vägledning. Det finns så klart fler, men dessa räcker gott för att visa på att Gud faktisk ger oss vägledning i sitt Ord för våra sätt att uttrycka **kristen** tro:

> 1 Kor 12:4-7: ”Det finns olika slags nådegåvor, men Anden är densamme. Det finns olika slags tjänster, men Herren är densamme. Det finns olika slags kraftgärningar, men Gud är densamme, han som verkar allt i alla. Men hos var och en uppenbarar sig Anden **så att det blir till nytta**.”
> (OJ! Tänker vi alls på detta?)
>
> 1 Kor 14:40: ”Men låt allt ske på **ett värdigt sätt** och **med ordning**.”
> (Hoppsan! Toronto-väckelsen hade tydligen missat detta!)
>
> Kol 3:16: ”Låt Kristi ord rikligt bo hos er med all sin vishet. **Undervisa och förmana varandra** med psalmer, hymner och andliga sånger och sjung med tacksamhet Guds lov i era hjärtan.”
> (Vart har sådana här sånger tagit vägen??)
>
> Ef 5:17-19: ”**Var därför inte oförståndiga** utan förstå vad som är Herrens vilja. Berusa er inte med vin, sådant leder till ett liv i laster. Låt er i stället uppfyllas av Anden, så att ni talar till varandra med psalmer, hymner och andliga sånger, och sjunger och spelar för Herren i era hjärtan.”

1 Tess 5:8: ”Men vi som hör dagen till, **låt oss vara nyktra**, iförda tron och kärleken som pansar och hoppet om frälsning som hjälm.”

1 Petr 4:7: ”Slutet på allting är nära. **Var därför förståndiga och nyktra**, så att ni kan be.”
(Ingen ”holy drunkness”!)

1 Tess 4:9-12: ”Vi behöver inte skriva till er om broderskärleken. Ni har ju fått lära er av Gud att älska varandra. Den kärleken visar ni också alla bröderna i hela Makedonien. Men vi uppmanar er, bröder, att överflöda ännu mer i den och sätta en ära i att **hålla er lugna och sköta ert och arbeta** med era händer så som vi har befallt er. Lev på det sättet, så **väcker ni respekt hos de utomstående** och lider inte brist på något.”
(Vann man respekt hos de utomstående i t.ex. Lakeland?)

1 Kor 14:9: ”Om ni inte i ert språk talar begripliga ord, hur skall man då kunna förstå vad ni säger? Ni kommer att tala ut i tomma luften.”
(Precis!)

1 Kor 14:23: ”Om nu hela församlingen kommer tillsammans och alla talar tungomål, och några som inte förstår eller inte tror kommer in, skall de då inte säga att ni är galna?”
(Hallå Pingströrelsen!)

Matt 6:7: ”Och när ni ber skall ni inte rabbla långa böner som hedningarna. De menar att de skall bli bönhörda för sina många ords skull.”
(Är det bara jag som kan bli trött på de som inte läst detta?)

Summa summarum: Bibeln måste får vara vägledande!

Läs andra artiklar i Lennarts blogg